

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-2C/16/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200888
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8619200888.3

Uznesenie

Okresný súd Bardejov v spore žalobcu A. B. C., nar.XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D. zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanej Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO:35 697 270 zastúpenej Advokátska kancelária Branislava Máčaja, s.r.o., so sídlom Vajnorská 21A, 831 03 Bratislava- mestská časť Nové Mesto, IČO:46 759 875 o náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv vo výške X.XXX,-XXX, o nároku na náhradu trov konania taktó

rozhodol:

Žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.05.2019 proti žalovanej domáhal zaplatenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške X.XXX,-XXX.

2. O žalobe žalobcu súd rozhodol rozsudkom zo dňa 28.03.2023, č.k.2C/16/2019-106 tak, že konanie v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4.500,-eur zastavil (prvý výrok), návrh žalovanej na spojenie vecí zamietol (druhý výrok), žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 110,-eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (tretí výrok), v časti o zaplatenie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 390,-eur žalobu žalobcu zamietol (štvrtý výrok) a vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (piaty výrok rozsudku).

3. Proti výroku rozsudku o trovách konania (výroku V.) podal žalobca odvolanie v ktorom namieta jeho vecnú nesprávnosť a nesprávnu formuláciu, že nárok na náhradu trov konania proti žalovanej sa priznáva „z prisúdenej sumy“, čo je podľa neho nadbytočné, lebo to pripúšťa výklad, že pri určovaní výšky odmeny za jeden úkon právnej služby by sa neaplikovalo ust.§ 10 ods.8 Vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, ktoré pre súdený spor je nevyhnutné aplikovať. Žiadal rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania zmeniť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktorí vydá vyšší súdny úradník.

4. O odvolaní žalobcu proti výroku o trovách konania rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 27.06.2023, č.k. 17Co/42/2023-147 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podľa odôvodnenia uznesenia krajského súdu v Prešove napadnutý výrok nie je správny, lebo súd hoci priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, kvantifikačne tento nárok obmedzil dovetkom „z prisúdenej sumy“, hoci v konaní o určení nároku na náhradu trov konania je určovanie čiastkových

predpokladov pre výpočet výšky tohto nároku podľa odvolacieho súdu neprípustné. Podľa krajského súdu uvedením spojenia „z prisúdenej sumy“ dochádza k určeniu hodnoty sporu prvoinštančným súdom v štádiu, kedy táto otázka nie je v súlade s § 262 ods.1 CSP predmetom rozhodovania. Preto výrok rozsudku o trovách konania zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, lebo podľa jeho názoru prvoinštančný súd tým, že v rozhodnutí podľa § 262 ods.1 CSP určoval predpoklady pre rozhodnutie podľa § 262 ods.2 CSP odňal žalobcovi jemu patriace právo na spravodlivý proces v súvislosti s obmedzením brániť sa proti rozhodnutiu, ktorým bude vypočítaná výška náhrady trov konania, pokiaľ s tým nebude súhlasiť. Uviedol, že úlohou prvoinštančného súdu bude v ďalšom konaní rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 CSP.

5. Podľa § 391 ods.2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

6. Keďže výrok rozsudku zo dňa 28.03.2023 o trovách konania bol odvolacím súdom zrušený a v rozsahu zrušenia vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, bolo úlohou súdu opätovne rozhodnúť o trovách celého konania pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Nakoľko výrok o trovách konania má vždy povahu uznesenia, a to aj vtedy, ak je súčasťou rozsudku (viď aj § 357 písm. m / CSP), tak keďže predmetom rozhodovania ostal už len výrok o trovách konania, rozhodol o ňom súd uznesením.

8. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods.2 CSP).

9. Žalobca v základe nároku bol plne úspešný, rozhodnutie o výške nároku záviselo len od úvahy súdu, preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o zdôvodnenie, prečo súd považoval žalobcu za 100 % úspešného napriek tomu, že konanie bolo v časti zastavené a v časti žaloba bola zamietnutá a prečo nebol dôvod na aplikáciu § 257 CSP o dôvodoch hodných osobitného zreteľa ako to žalovaná pôvodne navrhovala, tu súd plne odkazuje na svoje odôvodnenie výroku o trovách konania v rozsudku zo dňa 28.03.2023 (body 83, 84 a 85 odôvodnenia) a toto preto nebude opakovať, keď žalovaná výrok o trovách konania odvolaním ani nenapadla, rozhodnutie súdu nespochybnila a dané závery nespochybnil ani krajský súd, keď jediným dôvodom zrušenia výroku o trovách konania bola podľa krajského súdu nadbytočná formulácia „z prisúdenej sumy“.

10. Keďže súd bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu o nadbytočnosti formulácie „z prisúdenej sumy“, o nároku na náhradu trov celého konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

11. Keďže prejednávaná vec je jedna z mnohých skutkovo a právne podobných vecí proti žalovanej vedenej na tunajšom súde, otázka náhrady trov konania v týchto veciach bola už predmetom prieskumu tak odvolacieho súdu, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci II.ÚS 233/2022, pričom Ústavný súd v uznesení z 24.05.2022 uvedenej spisovej značky konštatoval, že možno konštatovať plný úspech žalobcu v spore o ochranu proti zásahu do jeho osobnostných práv, ak súd skonštatuje takýto zásah, pričom za tejto situácie patrí žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania v zmysle uplatnenia zásady úspechu. Zároveň konštatoval, že z tohto hľadiska je irelevantné, či a prípadne v akej výške bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z tohto názoru Ústavného súdu vychádzali potom rozhodnutia odvolacieho súdu (Krajského súdu v Prešove) v otázke náhrady trov konania, ktoré výroky o trovách konania prvoinštančného súdu priamo menili tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 % (viď napr. uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn.20Co/9/2024, 5Co/64/2023, 16Co/11/2023, 10Co/22/2023, 7Co/47/2023, 18Co/35/2023, 1Co/31/2023). Odvolací súd v uvedených rozhodnutiach vychádzal z toho, že zo samotného znenia § 10 ods.8 Vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. – advokátskej tarify do 31.12.2023 vyplýva, že tarifnou hodnotou je suma 1.000,-eur ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy a suma 2.000,-eur ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy a že okolnosť v akej výške v konečnom dôsledku táto náhrada nemajetkovej ujmy bude priznaná nie je právne významná z pohľadu nárokov na náhradu trov konania. Rozhodujúcou okolnosťou je to, že žalobca mal vo veci úspech, nakoľko zásah do jeho osobnostných práv v súvislosti s nesprávnym nakladaním s jeho osobnými údajmi bol zistený a preto má nárok v zmysle citovanej judikatúry Ústavného súdu na plnú náhradu trov konania. Formulácie výroku „z prisúdenej sumy“ podľa týchto rozhodnutí odvolacieho súdu nie sú namieste vo svetle rozhodnutia Ústavného súdu SR II. ÚS 233/2022 a preto správne má výrok znieť tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

12. Preto vzhľadom na záväzný právny názor vyslovený v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu a vyššie uvedené uznesenia odvolacieho súdu v skutkovo a právne obdobných veciach súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

13. Čo sa týka trov odvolacieho konania, súd poukazuje na Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2022, s. 1491, komentár k § 396 podľa ktorého „pri zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom a vrátení veci tomuto súdu na ďalšie konanie, rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí opäť o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods.1 CSP). Z uvedeného je zrejmé, že odvolací súd vo výroku svojho zrušujúceho uznesenia nerozhoduje o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, uvedie iba v odôvodnení svojho rozhodnutia odkaz na § 396 ods.3 CSP. Po právoplatnosti veci opätovne bude o výške trov celého konania rozhodovať súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods.2 CSP.“

14. O výške náhrady trov celého konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.